

Danmark 2030 af Lene Andersen

forlaget Det Andersenske Forlag 2013

Hvordan kommer Danmark ud af krisen? Og er det nok? Burde vi ikke gøre verden til ét bedre sted, når vi alligevel er i gang?

Lene Andersen tænker stor og ambitiøst: Den danske folkeoplysning skal gøres global i samarbejde med resten af Norden. Vi har noget at give verden og det haster!

Bogen er købt den 8. januar 2014 - kommentarerne er skrevet den 10. – 11. januar 2014.

Erling S. Nielsen Bredgade 16. 8560 Kolind (2014.)

Mine umiddelbare kommentarer til bogen, og mine uddrag, hvor jeg mener jeg kan bruge hendes idéer og tanker i mit African Woman's Microfinance projekt.

Mit umiddelbare indtryk er "En fremragende bog, afgjort skrevet af et geni der spænder vidt – og ikke et svagt begavet fjols, der kun evner at gøre ting større og mere komplekse."

Einsteins Univers

"Jeg vil vide hvordan Gud skabte verden Jeg ønsker at kende Hans tanker....

resten er detaljer.

Dette er en sandhed . Det er sådan jeg selv tænker og skriver i alle mine filer.

Lene Andersen har fra omkring år 2000 og frem til 2009 skrevet og udgivet nogle bøger, der hedder "**Både og**" det tog ti års fuldtidsarbejde at skrive værket, og i alt er der fem bøger og cirka 2.300 sider om fortid, nutid og fremtid. Det er det hun har forsøgt at koge ned til 208 sider.

Derfor er der meget naturligvis udeladt, og ting, som fortjener langt større uddybning, er alligevel gjort ultrakort. Hun har også valgt at droppe kildehenvisningerne i bogen, men hun henviser til en linksamling på sitet danmark2030.dk. hvis man gerne vil have yderligere dokumentation eller dybere forklaringer, henviser hun til nettet, til **Både og** eller til den faglitteratur, der findes på nogle af bogens områder.

Lene Andersen er filosof, forfatter og økonom og med en IQ på over 155. Et geni.

Dermed ligger hun blandt de 2- 3 % af befolkningen hvor intelligensen ligger så lang fra de 90 % af den øvrige befolkning at hun tænker væsentligt længere, dybere og kan se nogle mønstre og konsekvenser andre ikke kan se. Og da slet ikke vore politikere.

"Hvis man ikke kan forklare sin mor det, på fem minutter, har man ikke selv forstået det godt nok."

Ethvert begavet fjols (af en politiker, en akademiker og en religiøs leder) kan gøre ting større og mere komplekse – det modsatte kræver et geni.

Keep it simple stupid

”Vi arbejdede hårdt, men hver gang det begyndte at fungere, blev nye planer om omorganisering iværksat. Jeg lærte mig senere i livet, at vi er tilbøjelige til at møde hver ny situation gennem omorganisering, og jeg lærte også, hvilken vidunderlig metode dette er til at skabe illusion om fremgang, mens det i virkeligheden forårsager kaos, ineffektivitet og demoralisering.”

Cajus Petronius, embedsmand ved Kejser Nero, år 66 før Kristi fødsel.

Den, som ikke har kendskab til det, der er sket, inden han blev født, skal forblive barn.

Cicero - Romersk forfatter og politiker 105-43 f. kr.

Lene Andersens forord **side 3**. At ”Danmark og resten af Norden har nogle helt unikke forudsætninger for ikke blot at klare sig gennem krisen, men også for at gå i spidsen for en global udvikling, som styrker demokrati, personlig frihed, fællesskab, bæredygtig udvikling og stabil økonomi, både globalt og lokalt. ”

Lene Andersen skriver **side 4**. Som de fleste generationer i Vesten før os lever vi i en tid, hvor udviklingen går hurtigere end nogensinde før. Denne gang gælder det blot hele kloden på en gang, og det er speedet helt ufatteligt op på grund af de elektroniske muligheder. Der er især på fire områder, hvor forandringerne er radikale:

1. Vi går fra menneskekontrolleret teknologi til teknologier, der kan træffe beslutninger selv.
2. Vi går fra at have én virkelighed med konsekvenser for vores hverdag til at have to: både den fysiske verden og cyberspace, og problemet er, at vi slet ikke har fået den lovgivning på plads, der skal sikre vores personlige friheds- og lighedsrettigheder i cyberspace.
3. Vi går fra en forbrugsøkonomi til en bæredygtig økonomi – og hvis vi ikke gør, så kollapser **hele** lortet! (For nu at sige det ret direkte.)
4. Nationalstaternes grænser findes stadig formelt, men i praksis er de væk: penge, information og til dels mennesker, arbejde og varer kan bevæges sig frit. Hver enkelt dansker, svensker, nordmand, islænding og finne og alle andre skal forstå sig selv som arbejdstager på et globalt arbejdsmarked med 7 milliarder ”*landsmænd*”, der konkurrerer om de samme jobs...

I den forbindelse er der i globalt perspektiv to gode nyheder: Den ene er, at menneskeheden har viden, muligheder og teknologier, som faktisk kan løse vore problemer! Det er udelukkende politiske valg, der forhindrer os i at gøre det. ***Ja, og religiøse, kulturelle valg.***

Den anden er, at langt størstedelen af de problemer, vi står overfor, er menneskeskabte; de fleste af vores nuværende problemer var engang løsningen på et andet problem. Det betyder, at vi rent faktisk kan gøre noget ved dem.

Det er nøjagtig det samme jeg selv tænker, i forbindelse med mit eget projekt African Woman's Microfinance, baseret på de 5 grundsætninger som er:

At den afrikanske kvinde har brug for følgende, for at kunne skabe en bedre tilværelse for sig selv og sin familie:

1. ***Giv hende uddannelse i management.***
2. ***Giv hende lån til startkapital som mikrofinans lån.***

3. **Giv hende unge business uddannede volontører som medarbejdere.**
4. **Giv hende mulighed for at betale husleje og er ordentligt sted at bo med sin familie.**
5. **Giv hende mulighed for opsparing og netværk i lokalområdet.**

Forudsætningerne for at nå dette, **bygger på 6 grundlæggende krav for at opbygge er samfund som er:**

1. **Behovet for fysisk sikkerhed.**
2. **Behovet for at få vand føde og klæder på kroppen.**
3. **Behovet for at få tag over hovedet / en bolig.**
4. **Behovet for at få uddannelse og indkomstsikre aktiviteter.**
5. **Behovet for at få lægehjælp og sundhedspleje.**
6. **Behovet for et sikkert banksystem / økonomisk system**

Resten er detaljer.

Se bogen "AFRIKAS ÅRHUNDREDE – TOSTAN" af Jørgen E. Petersen udgivet i 2008

Bogen beskriver unionen, deltagerlandene, dynamikken, konflikterne og lederne. Den tager læseren med på en rejse gennem et kontinent, som har været plaget af blodige krige og griske kolonimagter.

Lene Andersens afsluttende ord i forordet **side 7**. – "I stedet skal vi være en samarbejdsstat, og så skal de nordiske lande knyttes langt tættere sammen, måske endda i en forbundsstat eller Nordisk Union."

Er de samme tanker jeg har med hensyn til at forene Afrika, syd for Sahara, til et samlet imperium som Afrikas forende stater under et konstitutionelt monarki. Baseret på matriarkatet og ikke patriarkatet, som det grundlæggende fundament.

Side 60. – Skriver Lene Andersen, om **faseovergange**: "Hvis vi gerne vil have en stabil økonomi og stabile samfund, så gælder det om at undgå katastrofale tipping points og faseovergange som fx forandringer i klimaet, alt for mange fattige, eller folk som på anden vis står uden for samfundet, det kan være økonomisk eller kulturelt. Hvis en kritisk masse af mennesker ikke oplever, at de er inkluderet i samfundet og har lige muligheder, giver det social uro."

Ja. Afgjort, det er yderst vigtigt vi får stoppet den enorme befolkningsekspllosion, især i muslimske lande. Og i Afrika syd for Sahel området. Løsningen er, at bedre uddannelse og indkomstmuligheder, for kvinderne, i fattige lande, nedsætter børnefødselsraten markant.

For at opnå dette kræves der en markant ændring af den stærkt mandsdominerede kultur i bl.a. de afrikanske og muslimske lande. d.v.s. et herredømme og samfundsordning hvor moderen er familiens overhoved og børnene arver hendes navn og rettigheder. Matriarkatet.

Lene Andersen skriver **side 69**. – I et fortænkt eksempel der fungerer som illustration: "Den co.-evolutionære diversitet er det samspil og den forskellighed, som opstår i den lille økonomi, netop fordi de forskellige aktører udvikler sig i hinandens selskab." **Og side 73.** "Et af kendetegnende ved strukturel dybde er ifølge Brian Arthur, at den øgede specialisering betyder langt mere effektiv ressourceudnyttelse. Det er ganske enkelt et konkurrenceparameter at kunne klare sig med færrest mulige ressourcer." **Og side 74.** "udfordringen er at skabe økonomiske og kulturelle

systemer, som udvikler co.-evolutionære diversitet i balance, som ikke bruger flere naturressourcer, end naturen kan nå at genskabe, og som finder metoder til at genanvende de ressourcer, som ikke fornys. ”

Jeg mener afgjort at dette kan opnås i de små lokalsamfund på landet i de Afrikanske samfund. Idet hvis min idé med African Woman's Microfinance udbredes, for 10 -20 -30 eller flere kvindelige iværksættere i lokalområdet, begynder de at handel med hinanden, pengene bliver i lokalområdet og løfter den gennemsnitslige levestandard. Og når man kombinerer dette med fødselsbegrænsning, således den enkelt afrikanske kvinde ikke ender op med 6-9 børn eller mere. Og kombinerer dem med de 6 grundlæggende krav nævnt ovenfor, kan man skabe et bedre samfund.

Lene Andersen skriver **side 68**. – Om **kompleksitet**: den amerikanske professor Brian Arthur er kommet med nogle gode bud. Bl.a. siger han, at kompleksitet handler om co-evolutionær diversitet og structural deepening. Lene Andersen har valgt at oversætte det til *strukturel dybde*, selvom man mister det dynamiske aspekt, *deepening* er en proces, *dybde* er resultatet.

Lene Andersen nævner et fortænkt eksempel som illustration: *En lille økonomi med en bank, en bager, en skomager og fx 100 kunder / indbyggere. Hun beskriver at økonomien vokser til 200 indbyggere, og dermed den konkurrence dette medfører. Da byen vokser til 400 indbyggere, beskriver hun den diversitet og det samspil og den forskellighed, som opstår i den lille økonomi, netop fordi de forskellige aktører udvikler sig i hinandens selskab. Den strukturelle dybde er netop et udtryk for specialiseringen: Der er opstået en langt dybere specialiseringsgrad i markedet.*

Et af kendetegnene ved strukturel dybde er ifølge Brian Arthur, at den øgede specialisering betyder langt mere effektiv ressourceudnyttelse. Det er ganske enkelt et konkurrenceparameter at kunne klare sig med færrest mulige ressourcer. Øget kompleksitet er altså ikke et problem i sig selv, for den har også en masse fordele. Udfordringen er at skabe økonomiske og kulturelle systemer, som udvikler co-evolutionær diversitet i balance, og som ikke bruger flere naturressourcer, end naturen kan nå at genskabe, og som finder metoder til at genanvende de ressourcer, som ikke fornys, fx metaller og andre grundstoffer.

Materialer, som hverken fornys i naturen eller kan genanvendes, fx olie og naturgas, kan pr. definition ikke bidrage til en bæredygtig verden.

Se bogen "EN RÅ VERDEN Oliens storhed og fald" af Peter Maass udgivet på engelsk i 2009

Olien korrupperer, ødelægger miljøet, skaber kun få arbejdspladser og vil med sikkerhed på et tidspunkt tørre ud. Det ironiske ved de olierige lande er bl.a., at de fleste af dem faktisk ikke er rige, at deres olie snarere skaber problemer end bringer velstand.

Se bogen "MODVÆKST OMSTILLING TIL FREMTIDEN" Udgivet i 2011 på forlaget Hovedland

I forordet skriver forfatterne, i uddrag: For den begrænsede faktor bliver inputtet: råstofferne, energien osv. Lang levetid af produkterne bliver tilsvarende et nøgleord i stedet for den indbygge forældelse, det hidtil har været god økonomi. I fremtiden handler det om hvordan vi forbruger mindre, idet spørgsmålet bliver, hvordan vi kan indrette tingene, så mennesker bliver

mere tilfredse og lykkelige, selv om de skal forbruge mindre i materiel forstand, idet; Det der bestemmer lykken, er at gøre noget for andre.

Lene Andersens bog fortsat **side 115**. I dag kan vi slet ikke forholde os til, hvordan en økonomi kan fungere, hvis det ikke er vækst. Problemet er bare, at Jorden har en endelig størrelse, og råstoffer og naturressourcer findes i endelige mængder. Vi er altså nødt til at gentænke hele vores økonomi for at få os væk fra vækstparadigmet. Udfordringen er, at det ikke må blive en stagnation med udbred fattigdom og ekstreme forskelle i rigdom, men et bæredygtigt og dynamisk alternativ til vækstkapitalismen. Desuden stiger klodens befolkning fra 7 til 9 milliarder mennesker indtil 2050, hvilket lægger yderligere pres på klodens ressourcer. Med mindre der sker et radikalt fald i antallet af mennesker på grund af krig, sult eller sygdom, ***eller som kineserne har vist vejen frem, gennem børnebegrænsning***. Verdensøkonomien står altså over for et firedobbelt problem. I vesten er vi blevet så effektive, at vi producerer langt mere, end vi kan konsumere, og i resten af verden tjener de ikke nok til at have et forbrug af vore varer, og samtidig har vi langt overskredet grænsen for, hvad vi kan trække ud af jorden, hvis der skal være noget til vores børn, og oven i det stiger klodens befolkning med ca. 30 % de næste 35 år. Det kan ganske enkelt ikke lade sig gøre, hvis der også skal være ren luft, drikkevand og landbrugsjord til deres børn. Det vil kræve tre jordkloder. ***Som vi ikke har. Svaret er igen, omgående indgriben i befolkningstilvæksten i de fattige lande.***

Lene Andersen beskriver **konfliktpendulet side 117**. I stenalderen gik stammer, klaner og byer hovedsageligt i krig mod hinanden på grund af knappe ressourcer og behovet for at beskytte deres territorium. ***Dette vil ske igen på grund af det stigende befolkningstryk og behovet for rent vand, som der allerede er en mangel på, flere steder i verden.***

Jyllands- Posten Fredag den 26. juni 2015. Tørke vil lægge store områder øde. Voldsom tørke breder sig de kommende år. Regnskove vil dø ud, og flere mennesker vil flygte på grund af mangel på vand.

Kloden vil de kommende årtier ændre sig voldsomt som følge af tørke, der – ifølge eksperter – vil overgå alt, hvad vi hidtil har oplevet. Senest har flere nye forskningsprojekter fra USA og Europa kortlagt hvor og ofte tørken vil ramme. Konklusionerne bekræftes af førende eksperter, der forudser, at tørken vil omdanne landbrugsland til ørken, få regnskove til at dø og sende millioner af mennesker på flugt.

I skrivende stund juni 2015 er der 60 mio. mennesker på flugt verden over, heraf mange fra Mellemøsten og Nordafrika til Europa, på grund af krig, terror og dårlige leveforhold i deres hjemlande.

Lige nu er Californien ramt af en omfattende tørke, der har varet i fire år og er så alvorlig, at det har tømt en stor del af statens vandreservoirer og tvunget landmænd til at opgive en del af deres afgrøder. Frygten er, at grundvandet kan være brugt om to år.

I Nordkorea er landet ramt af den værste tørke i 100 år, og der ventes en halvering af ris produktionen i år. 10,5 mio. nordkoreanere går hver aften sultne i seng.

Omkring Middelhavet breder ørkenlignende landskaber sig. Her forventer eksperter både længere og mere omfattende tørkeperioder i løbet af nogle årtier.

Mellemøsten, Australien, Sydamerika og Sydøstasien kan vente langt mere tørke.

Ifølge Eigil Kaas, professor ved Københavns Universitet, kan det føre til en økologisk katastrofe flere steder: "Der vil være områder både nord og syd for Ækvator, der vil blive endnu mere tørre. Et af de områder er Sydeuropa, et andet er Brasilien, hvor dele af regnskoven næppe vil kunne vedligeholde sig selv. Der er også områder i det sydlige Afrika, der vil blive ramt af udbredt tørke."

Hos UNEP-DHI, der er tilknyttet FN's miljøprogram, UNDP, forudser seniorrådgiver Gareth J. Lloyd alvorlige konsekvenser på grund af en kombination af tørke og overforbrug af vand: "I Californien ser folk nu, hvor alvorlig situationen er, fordi man i årevis har haft et overforbrug af vand. Der er også et stort overforbrug af vand i Indien og Brasilien, hvor tørke har gjort tingene endnu værre."

I Indien er grundvandet sunket op til 80 meter. Ifølge en ny undersøgelse fra Nasa synker grundvandet i det meste af verden og mest under de arabiske lande. Der har en kulturelt betinget, voldsomt stigende fødselsrate og overbefolkning. For mere info, se JP tillægget - Viden side 4 - 9

I dag står konfliktpendulet mellem Ideologierne (*islam kontra den vestlige verden*) og Postmoderniteten / asymmetrisk konflikt. Det startede for alvor i 2001 med den asymmetriske konflikt vi befinder os i netop nu. Det ene er de teknologiske muligheder og ressourcer. Det andet er hvad der driver konflikten.

Den asymmetriske konflikt er et væld af konflikter, og de står mellem vidt forskellige verdensbilleder. Det er konflikten mellem det førmoderne og det postmoderne, mellem et religiøst verdensbillede og et videnskabeligt, mellem uvidenhed og oplysning, mellem fattigdom og velstand, mellem afmagt og overmagt, mellem klansamfund og individuel frihed, mellem mandschauvinisme og ligestilling, samt mellem evigheden og livet her og nu.

Den asymmetriske konflikt er i høj grad drevet af en følelse af uretfærdighed samt behov for at finde og kæmpe for én Sandhed. Udfordringen er derfor at skabe både muligheder for deltagelse i samfundet og økonomien, og nogle livsmuligheder der giver mening og håb. Og det er immervæk en udfordring.

Se bogen "hvad Terrorister vil - At forstå fjenden og at kunne begrænse truslen" af Louise Richardson 2006. Udnævnt til Professor i 2010 på University of St. Andrews i Skotland. Dansk udgave 2011

Det er Louise Richardsons hovedtese, at skal vi opnå succes i bekæmpelsen af terrorisme, er vi nødt til at skabe os indsigt i både dens karakter og de forhold, der motiverer den enkelte terrorist.

For at noget nyt skal give mening, må det kunne relateres til noget, man allerede ved og har forstået; for at nye memorer (*måder at tænke og forstå på*) skal kunne passe ind i en kultur, må de kunne kobles sig på noget, der er en del af kulturen i forvejen.

Side 134. Skriver Lene Andersen om *Globalisering* i uddrag: – Faktisk er det ikke globaliseringen som sådan, der truer nationalstaternes suverænitet og vores demokrati, men derimod strukturen

og mekanismen i de skalafri netværk. Globalisering betyder, at nationalstaternes landegrænser ændrer betydning, og dermed ændrer selve nationalstaterne og demokratiet betydning. Vores demokratiske rettigheder som borgere er nemlig knyttet til nationalstatens suverænitet og ikke mindst statens voldsmonopol (*politi og forsvar*).

Lene Andersen beskriver syv ting der især er værd at hæfte sig ved når nationalstaternes grænser nedbrydes. **Se side 136.** Hun skriver: Kort sagt: Hele vores økonomiske, politiske og demokratiske verdens orden er ved at bryde sammen. Ikke kun fordi der er økonomisk krise, men fordi spillereglerne ikke har nogen effekt længere. Dertil kommer, at hvor nationalstaterne ikke kan finde ud af at tænke og agerer globalt, har diverse mafiaorganisationer allerede set perspektiverne og er begyndt at udnytte dem.

Årsagen er naturligvis vore politikere, som er magtmennesker, som kun tænker på det næste valg, og ikke statsmænd, som tænker på den næste generation.

Men et internationalt retssamfund og nogle fælles spilleregler er vi pinedød nødt til at have. For hvad er det, der er blevet globalt og har udvisket landegrænserne?

Det er fem ting: skriver Lene Andersen: ***penge, information, arbejdspladser, mennesker og varer.***

Side 178. Fortsætter hun: - Vi har brug for at skabe velstand, oplysning og kollektiv mening, og vi er nødt til at vælge at gøre det, hvis det skal ske. Lene Andersen fokuserer på udviklingen i fem hovedområder

side 180. som er:

- Økonomi, arbejdsmarked og sociale vilkår
- Klima og miljø
- Kultur og identitet
- Demografi og sundhed
- Magt og politik

Side 206 - skriver Lene Andersen. ***Hvem er vi i Norden?*** Vi skal til at genopfinde nye løsninger igen.

De fem største knapper at dreje på er:

- Hvem vi er
- Hvem vi kunne blive
- Hvad vi har af muligheder
- Hvad vi vil
- Hvad vi vælger at gøre

Politisk er vi vant til at tænke på os selv ud fra nationalstaten. Men de nordiske nationalstater er ikke store nok hver for sig, hvis vi vil bevare vores velstand. Eksempelvis er der forsvarssystemer, som er for dyre til, at vi har råd til dem enkeltvis. ***Dette er korrekt. NATO besluttede i 2014, at alle medlemslande i løbet af 10 år skal op på at bruge 2 pct. af deres bnp på forsvaret. Derfor bruger forsvaret af Europa spidsen af en jetjager. "Vi har 178 våbensystemer. USA har 30"***

I 2015 udarbejdede franskmanden Michel Barnier, der i dag er EU's chefforhandler i brexit forhandlingerne med Storbritannien, en rapport om våbenproduktion i EU. Den pegede på, at 90 pct. af al udvikling af våben og 84 pct. af alle indkøbsprogrammer i de 28 EU-lande foregår på nationalt niveau. Af samme grund kostede det dengang 320.000 euro mere at sende en soldat fra et EU-land af sted på en udenlandsk mission end en amerikansk.

Barniers konklusion var, at der kan vindes meget ved at koordinere bedre. Hvis alle lande insisterede på at have deres egen lastvogne, kampvogne og raketter, kan det ikke undre, at omkostningerne skyder i vejret. *"Europa bruger næst flest penge i verden på forsvar, men der er ikke det samme, som at Europa er verdens næst stærkeste magt,"* sagde Michel Barnier dengang.

Side 208 – Hvem vi kunne blive? Helt konkret ville et samlet Norden med 25 millioner indbyggere blive verdens tolvtestørste økonomi. Danske, finske, islandske, norske og svenske virksomheder vil få et hjemmemarked med 25 millioner mennesker. Men ikke nok med det; sammenlagt er vores årlige GDP på 1.640 milliarder dollars, hvilket placerer os størrelsesmæssigt mellem Australien og Canada. Det betyder at Norden kan være med i G20 landene. Norden tradition for demokrati, retsstat, fairplay, flad magtstruktur, ligestilling mellem kønnene, oplysning, uddannelse, folkeoplysning, personlig frihed og menneske-rettigheder vil få en plads og en stemme blandt verdens topledere. Vi kan blive nogle af dem, som sætter den internationale dagsorden og definerer spillereglerne.

Side 210 – Hvad Norden kan og har af muligheder. I første omgang gælder det om at skabe en nordisk offentlighed. Vi skal begynde med kulturen og udvikle fællesskabet og den politiske union derfra. Første skridt er altså ikke at sammenlægge de fem stater og få fælles lovgivning, men at styrke kulturen og den fælles samtale mellem indbyggerne i de fem lande. Hvorfor hører vi ikke, hvordan de tackler uddannelse, finanskrise, integration, selskabsskat, ulandsbistand, kulturpolitik og daginstitutioner i de øvrige nordiske lande? Måske kunne vi alle sammen lære noget og finde frem til bedre løsninger. ***Dette gør man eksempelvis i det Danske Hjemmeværn, hvor man i SAMSKANDIA som er et formaliseret uddannelses-samarbejde mellem de tre Hjemmeværnsskoler i Norge, Sverige og Danmark. Udvekslingens primære formål er at udveksle kursister landene imellem på udvalgte kurser for at bidrage til relevante uddannelse, kompetenceudvikling og erfaringsudveksling. Se Hjemmeværnsbladet nr. 2. juni 2015.***

Et sted at starte ville være fælles ambassader. På forsvarsområdet har vi samarbejdet i årevis. Og i 2009 fik de fem nordiske lande udfærdiget Stoltenberg-rapporten af Thorvald Stoltenberg, Norges tidligere udenrigsminister. Rapporten fremlagde i alt 13 punkter på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område, hvor de nordiske lande med fordel kan arbejde sammen – for ikke at sige: før eller siden er nødt til at samarbejde. Det gælder i forhold til klimaforandringerne og i forhold til en fælles redningstjeneste i det arktiske område, fælles overvågning af luftrummet og fælles investeringer i forsvarselektronik. Alle tre dele vurderes til at blive så dyre inde for de næste 10-20 år, at intet enkelt land har råd til at holde forsvaret op to date alene. Desuden lægger rapporten op til en fælles indsatsstyrke, som kan løse FN- opgaver mht. Fredsbevarelse.

Rapporten foreslår en såkaldt **stabiliseringsstyrke, der kan bestå af fire komponenter: militær indsats, humanitær indsats, civil opbygning og bistandsarbejde.**

Læs bøgerne "Krigen Nye Klæder – Dansk Forsvar I Det 21. Århundrede" af Preben Bonnén og Poul Dahl fra 2003 - Og "De Nye Krige" af Herfried Münkler fra 2007

Hvor styrke er, at vi har fælles værdier i Norden mht. alle komponenterne, og resten af verden har stor respekt for de nordiske bidrag. Faren ved et samlet Norden er, at det kommer til at gå ud over EU, og det allerfarligste vil være, hvis en Nordisk Union bliver det samme som "Sydeuropa må sejle deres egen sø!" tværtimod må vi finde en måde, hvorpå en Nordisk Union bidrager til stabiliteten i Europa.

Side 216 – Helt konkret er der to fundamentale opgaver, som vi er nødt til at løse.

Vi skal skabe en samfundspagt mellem toppen og bunden, og den må nødvendigvis være både økonomisk og kulturel. Samfundspagten er forudsætning for stabile samfund og fortsat velstand. **Eller skabelsen af velstand i de fattige samfund.**

Vi skal udvikle de teknologier, produkter og projekter, som vi skal leve af, som er bæredygtige, og som giver mening for os selv og inspiration til verden.

Andelsbevægelsen, som er importeret fra England, har været med til at bygge landbruget op i store dele af Vesten fx også i New Zealand. Men den har haft større betydning i Danmark end nogen andre steder, fordi vi ikke havde andre naturressourcer end jorden og folket. **Jeg tænker på, om vi kan bruge andelsbevægelsens model i Afrika?**

Fælles for Danmark og Sverige er, at vi har bygget landet og vores politiske struktur op nedefra. I Sverige fordi man ikke kunne stole på magthaverne og måtte have dem under kontrol. **Det samme gør sig gældende for de fleste lande i Afrika, og i Mellemøsten.**

Vores velfærdssystem udspringer af sygekasserne, som var private foreninger i begyndelsen, her kunne de fattige betale til en fælles sygekasse, som dækkede udgifter ved lægebehandling. Folkebibliotekerne i Danmark var oprindeligt sognebiblioteker, hvor man betalte et årligt kontingent for at kunne låne bøger.

I Danmark er sågar boligsektoren baseret på andels- og foreningsprincippet. Men selv de danske realkreditinstitutioner, som giver lån til køb af ejerboliger, var oprindeligt netop kreditforeninger, hvor låntagerne var medlemmer og hæftede solidarisk.

Mere end nogen andre steder i verden, har vi bygget staten og dens institutioner op nedefra, og vores økonomier er solide, selvorganiserende netværk. Vi har kort sagt en samarbejdsstat. Derfor behøver vi heller ikke noget, der er meget bedre. Dels fordi samarbejde gør mennesker glade, trygge, velstående og lykkelige, og dels fordi klodens 7 milliarder mennesker ikke kan konkurrerer sig til bæredygtighed.

Eftersom jorden er rund og har et endeligt areal, giver det ganske enkelt ikke mening, at alle nationer konkurrerer med hinanden. **Endnu et vægtigt argument for fødselsbegrænsning, hvis der skal være plads til alle arter på jorden, og ikke total udryddelse af alt andet levende.**

Vi er nødt til at tænke om. Voksne mennesker samarbejder, og de skaber synergi ud af forskelligheder. Gennem samarbejde kan man gøre det samlede resultat større end summen af delene.

Eksempelvis fandt den svenske regering ud af, de danske friskoler var en fremragende idé. De glemte bare at tjekke ejer og organisationsforholdene, inden de fejlkopierede idéen. De danske friskoler er selvejende institutioner (dvs. reelt foreninger) med en bestyrelse, som har ansvaret, og som typisk består af forældre fra skolen samt nogle professionelle udefra, fx en lokal jurist eller revisor.

Kunne vi tænke os at komme derhen, hvor samarbejdsstaten ligefrem bliver et nordisk brand? Ikke blot for vores egens skyld, men fordi vores erfaringer har globalt perspektiv. Det, vi gjorde, kan give det enkelte menneske indflydelse, identitet og en vej ud af fattigdommen. Det kan opbygge stater og økonomier, og det kan skabe tillid mellem mennesker og gode samfund. Vore sygekasser, andelsmejerier, sognebiblioteker, friskoler og meget mere blev startet af sognefogeder, storbønder, læger, arbejdere og bønder. Folk gik sammen i små fællesskaber for at løse konkrete problemer for dem selv, deres familier og deres lokalsamfund. Grundtvig fokuserede på det danske, men at fokusere på sin kultur og historie er universelt. At ville have oplysning og gå samme i foreninger for at tilvejebringe oplysning er universelt. At ville skabe velstand er universelt. At ville have det godt, og at andre skal have et godt, er universelt. Så spørgsmålet er, om det er det vi vil? Og hvis det er, hvordan skal vi så gribe det an?

Side 225 – Hvad gør vi? Nu har vi haft folkeoplysning i over 150 år. Det må være på tide med en eliteoplysning. Der er for store dele af eliten, som simpelt hen er for dum.

Ja, mon ikke! Se bare politikerne verden rundt, kan man ikke blive andet, kan man altid blive politiker. Idet: Ethvert begavet fjols kan gøre ting større og mere komplekse – det modsatte kræver et geni. Keep it simple stupid.

Det gælder naturligvis ikke bare i Norden, men kloden rundt. Der er for mange mennesker, som sidder i toppen af både samfund, virksomheder og institutioner, som er vanvittigt intelligente og fantastisk veluddannede, men som alligevel ikke har bred nok udsyn til at kunne skabe langvarige og bæredygtige resultater i den komplekse verden, vi har skabt. Det er ikke en bebrejdelse, blot en konstatering. ***Også her har hun fuldstændigt ret.*** Folkeoplysningens styrke er, at man møder folk fra andre dele af samfundet, og at man derfor bliver udfordret på sin viden og sine holdninger. Derfor er det selvfølgelig heller ikke kun i toppen af vores samfund, tingene skal laves om. Forudsætningerne for et stabilt samfund i fremtiden er en samfundspagt mellem alle dele af samfundet, og vi er alle nødt til at indstille os på, at verden har forandret sig, og der skal nye løsninger til. Derfor er vi nødt til at samarbejde på nye måder.

Derfor bliver vi nødt til at inddæmme de religiøse fanatikere som islamisterne, så de har en mindre og mindre del, af klodens overflade at leve på. Og hvor vi må hjælpe de oplyste muslimer der kan tænke selv og vil bekæmpe de religiøse diktaturer. Vi skal hjælpe dem med at skabe frihed og reformer i deres egne lande, ikke ved at lade dem flygte, og lade det religiøse diktatur overleve i deres hjemlande.

Bemærk i dag, i juni måned år 2015 slog en rapport fra FN fast, at der der 60 millioner mennesker på flugt i verden, det er 10 mio. mere end for blot et år siden, og det største antal siden afslutningen af den anden Verdenskrig.

Dertil kommer, at forskere siger, at mange dyrearter vil uddø i et langt hurtigere tempo, og at menneskene kan være blandt ofrene. Jyllands-Posten Søndag den 21. juni 2015

Verden bevæger sig mod en sjette masseudryddelse, hvor dyr vil forsvinde 100 gange hurtigere, end de tidligere har gjort. Det advarer forskere fra flere førende amerikanske universiteter om i en ny rapport. Det kan ikke udelukkes, at mennesker kan være blandt ofrene.

"Ikke siden tiden med dinosaurerne sluttede for 66 mio. år siden, har planeten mistet arter i et hurtigere tempo," hedder det i den opsigtsvækkende rapport fra eksperter på Stanford Universitet, Princeton universitet og Californiens universitet, Berkeley. "Forskernes studier viser uden nævneværdig tvivl, at vi nu er på vej ind i den sjette masseudslettelse," siger Paul Ehrlich, der er professor i biologi på Stanford, og som har været med til at skrive rapporten. Og mennesker vil sandsynligvis være blandt de arter, som går tabt, hedder det videre i rapporten i tidsskriftet Science Advances.

"Hvis det får lov til at fortsætte, så vil det tage millioner af år for livet at komme sig, og vores egen art vil formentlig forsvinde hurtigt," advarer den ledende forfatter Gerardo Ceballos fra det mexicanske universitet Universidad Autonoma de Mexico.

Hurtigere udryddelse

Analyserne er baseret på dokumenteret kortlægning af hvirveldyrs uddøen eller dyr med indre skeletter som frøer, krybdyr og tigre – blandt andet ud fra fossiler og andre historiske data. Det moderne fald i antallet af arter sammenholdes med "det naturlige fald ved arters forsvinden, inden menneskets aktiviteter blev dominerende." Det kan være vanskeligt at anslå denne tid, da mennesket ikke præcist ved, hvad der er sket gennem 4,5 mia. år. Forskerne har i rapporten sammenholdt tidligere udryddelses- forløbs varighed. I deres undersøgelser har forskerne i den nye rapport regnet med en varighed, som er dobbelt så lang som de almindelige anvendte estimater.

"Hvis der tidligere var tale om, at to pattedyr ud af 10.000 arter uddøde, hver gang der var gået 100 år, så er gennemsnittet af tabte hvirveldyr i det seneste århundrede op til 114 gange hurtigere, end det ville være uden menneskelige aktiviteter," hedder det i undersøgelsen. Årsagen til tabet af arter skyldes klimaforandringer, forurening, afskovning og andet. Nogle eksperter mener, at 26 pct. af alle pattedyr er truet af udryddelse.

Altet, som vi kalder for Gud, siger i bogen "Kanaliseringer – Hvordan livet også kan leves" side 171 i kapitlet "Jordens Undergang".

Manipulation er den stærkeste form for usund styring af et folk. Manipulatoren tror at han har magt over sit folk, men det er i virkeligheden noget langt større der har magt over ham. Frygten for det fantastiske er så gennemtrængende hos disse mennesker, at de bliver nødt til at fremskaffe beviser på, at Gud ikke er nær så fantastisk, som nogle siger Gud er. Disse er de værste mennesker. Dem som direkte arbejder imod mig. De forstår ikke, at igennem

tankekontrol sænker de sig selv og alle andre ned i sandet. De religioner som bygger på frygt, snakker også lystigt om Satan. Om djævlens værk i alt omkring os. Snart er Gud også djævlens og dermed alt det som er skabt. I visse religioner er kærligheden lig med Satan og frygt er lig med Gud. Mistro din næste i stedet for at elske din næste. Tænk over det.

Der er to hovedbudskaber i samtlige religioner I har på jorden. Elsk eller mistro din næste. Hvorfor mistro jeres nabo? De mennesker som ser Satan alle vegne glemmer måske, at det er igennem kærlighed at vi alle på Jorden kan løfte lyset. Frygt hører ingen steder hjemme.

Ingen af jeres trosretninger har hele sandheden med, eller endnu værre, har undladt den fulde sandhed. Nogle religioner har valgt at omdefinere de hellige ord. Har valgt at fortolke kærlighed som had. Fortolke mord som tilladeligt og et godt redskab, for at kunne fremme sin egen sag.

Den religion der i allerhøjeste grad dyrker frygten og hadet, er islam, hadets religion. En religion som er udbredt kloden rundt ved sværdet.

At tro – er et udtryk for ufuldstændig og mangelfuld viden, om en religion. Idet ingen tro, eller religion, har den fulde sandhed.

Side 226 - Nordisk eliteoplysning – samfundsmagneten.

Lene Andersen skriver; Jeg mener det seriøst med en eliteoplysning. Der er masser af viden i toppen af vores samfund om bæredygtige løsninger. Der er masser af viden om økonomi. Der er masser af viden om historie, teknologi, psykologi, mennesker og dets tilbøjeligheder, og om biologi, energi, landbrug, sociologi og alt det, der giver mening i menneskers liv. Men vi mangler at få den viden bragt sammen og koordineret. **Her har hun igen fuldstændig ret, der bør nedsættes en tænketank af genier, som kan tænke ukonventionelt, uortodokst og skabe en samlet visionær løsning.** Vi er ekstremt dygtige i hver vores yderkant af foragtcentrifugen, men vi får ikke bragt eksperterne sammen. Der er brug for løsninger, som skaber bæredygtig velstand, oplysning og mening i menneskers liv. Eliteoplysningen skal desuden ruste de enkelte deltagere til at træffe klogere og mere langsigtede beslutninger i deres erhverv.

Side 237 - Ombudsarbejde

En af Nordens største succeser de sidste 100 år bliver også vores akilleshæl, nemlig velfærdsstaten. Der er tre ting, som umuligt kan eksisterer side om side: **åbne grænser, gratis velfærdsydelser, og lige ret til ydelserne for alle.** Teoretisk er der derfor tre muligheder:

- Vi kan have åbne grænser og give gratis ydelser til nogle, men ikke til andre.
- Vi kan lukke grænserne og give de samme gratis velfærdsydelser til alle.
- Vi kan have åbne grænser og lige adgang til et forsikringsystem.
- Den første mulighed kan ikke lade sig gøre af hensyn til EU. Det med at lukke grænserne vil før eller siden komme i en vis grad, i hvert fald for de fattigste og sådan er det jo sådan set allerede i dag.
- Så er der muligheden med åbne grænser og et forsikringsystem. **På grund af den grænseløse kriminalitet vil der komme stramninger og delvise lukninger.**

Derfor er spørgsmålet, om man alligevel kan man fikle lidt med alle tre elementer: åbenheden, gratisprincippet og den lige adgang til ydelserne, og skabe et helt nyt system. Hvis man i Norden over fx 15 eller 20 år gradvis fjernede al skat på personlig indkomst og i stedet flyttede skatten over på forbrug, især forbrug af naturressourcer og fx flytransport, ville man dels afskaffe sort arbejde, dels ville man kunne sætte mindstelønningerne ned, så de kom tættere på vore nabolande.

Selv i en verden fuld af robotter er der masser af opgaver, som mennesker kan udføre, det har bare ikke nogen markedsværdi, og derfor ikke oppe bære nutidens lønniveau. Den alternative velfærdsmodel er derfor at indføre en borgerpligt, som består i, at alle, inden deres fyldte 20. år skal bidrage med X måneders arbejde for fællesskabet for at optjene retten til fulde velfærdsydelser. Dette skal ske gennem de førnævnte ombudsopgaver til den nævnte løn. Hvis man ikke bidrager, inden man fylder 20, vil fremtidens velfærdsydelser koste fx 100 timers arbejde pr. år, man har levet. Dette gælder for alle, uanset om man er født i landet eller ej.

Hvis man altså kommer til Norden som 40'årig og gerne vil have de fulde velfærdsydelser til sig selv og sine børn, koste det 40 x100 timers arbejde (*som man så må finde ud af at udføre ved siden af ens almindelige arbejde, hvis man har et.*) ønsker man ikke at udføre disse ombudsopgaver, kan man selv eller ens egen arbejdsgiver tegne en privat sygeforsikring. Eller man kan melde sig ind i den offentlige sygeforsikring, der koster 5 % mere end den dyreste private forsikring (*staten skal jo ikke lave konkurrence-forvridende forsikringsvirksomhed*) den offentlige sygeforsikring har den fordel, at præmien nedsættes i takt med det antal timers arbejde, man udfører.

Alle som opholder sig her, skal dog have ret til akut og basal lægehjælp samt vaccinationer, men der skal være nogle klart definerede grænser for, hvad det omfatter, og i det omfang, man indfører brugerbetaling, skal den være ens for alle. Gravide bør have gratis sundheds- og læge hjælp, det samme bør gælde alle børn, der er født her, og selvfølgelig skal alle børn have ret til gratis skolegang.

Samtidig med indførelsen af ombudsopgaverne afskaffes overførselsindkomsterne for alle, som ikke er visiteret til pension pga. alder, sygdom eller alvorligt handicap. Ombudsarbejde er tilgængeligt for alle med lovligt ophold og fast bopæl i Norden. (**Fortsættes side 241**)

Lene Andersen gennemgår fra **side 237** i **Ombudsarbejde** hovedstrukturen i et nyt økonomisk system. Hvor hun **side 242:** skriver; Jeg skal være den første til at indrømme, at jeg ikke ved om oven stående kan lade sig gøre. Konklusionen er **side 242:** Vi er under alle omstændigheder nødt til at tænke velfærd på en ny måde og se i øjnene, at forudsætningerne for det nuværende system snart er væk.

Fortsættes i Lene Andersens bog fra 2014:

Globalt Gearskift Side 12. – I det hele taget står menneskeheden ved en korsvej, hvor fremtidige generationers livskvalitet ligger i vores hænder. Vi kan være generationen, der løser fattigdoms- og ulighedsproblemerne og sikrer en frodig Jord og generel frihed til alle.

Side 58. – Det nye narrativ (*fortsættene fortælling*) må nødvendigvis være et, som de gamle narrativer (*fortællinger*) kan være en del af, og som de fleste mennesker kan finde både mening, håb og glæde i. Dette nye narrativ er nødt til at kunne samle 7 til 9 milliarder mennesker og få

hver enkelt af os til at føle sig forbundet med det globale samfund. ***Ja, hun har givet ret, men det bedste vil være at sætte ind med en intelligent styret fødselsbegrænsning, således den globale fødselsrate, og overbefolkning bliver stærkt reduceret, over så få årtier som overhovedet muligt.***

Vi er nødt til at opleve, at vi har en fælles skæbne på den planet, hvor vi ved egen hjælp har formået at ændre klimaet og svine miljøet til.

Vi må se i øjnene at Jorden er et rumskib, vi lever på, og ikke kan eksistere uden, hvorfor vi skal give meget mere plads til alle dyre og plante biotoper, for selv at overleve, som mennesker.

Side 60. – Blandt de store udfordringer lige nu er derfor at skabe en meningsfuld global kultur, som ikke blot rummer de gamle kulturer men også beriger og bruger dem, for kun på den måde kan der skabes de globale samtaler, som er nødvendige for de globale løsninger på vore globale udfordringer.

I stedet for at opfatte dybt religiøse afghanere som tilbagestående mørkemænd, ville det være muligt at være oprigtigt imponeret af, at de kan overleve i så barske omgivelser med så lidt, og det ville være muligt at anerkende religionens betydning i den form for bæredygtig livsstil. Det ville være muligt at give dem suverænitæt over for et landområde mod at samarbejde med samfundet udenfor, hvis blot de tillader deres medlemmer frihed til at opsøge det på egen hånd.

Ja, forudsat afghanerne ophæver deres islamiske sociale kontrol med kvinders, frihed til uddannelse, selvstændig tænkning, valg af ægtefælle, bevægelsesfrihed og måde at leve på. Se teksten i den Amerikanske Frihedserklæring, og i bogen "Nutidens Muslim" af Cherif El - Ayouty fra 2009.

Side 66. – Det betyder vi er generationen, der står med hele gearskiftet mellem hænderne og kan tabe det hele på gulvet eller skaber forudsætningerne for en meningsfuld fremtid for alle. Vi er med andre ord nødt til at vælge. Vi er nødt til at træffe nogle grundlæggende økonomiske, teknologiske og politiske valg på fremtidige generationers vegne. – Dvs. på dine børns og børnebørns vegne og deres venners og kammeraters.

De næste to dele af bogen – 12 udfordringer og 12 forslag til løsninger – beskæftiger sig derfor med det økonomiske aspekt i gearskiftet, for det er her, den nutidige politik har størst mulighed for at gøre en forskel og geare os til fremtiden.

Verden har unægtelig flere end de tolv udfordringer, som tages op her, men et sted skal man jo stoppe. De tolv problemer er globale, og dermed er løsningerne også nødt til at være globale, eller i det mindste inter - trans - eller overnationale.

Side 86 – Vi står overfor økologisk kollaps forskellige steder

Presset på jordens ressourcer og klimaet har langt overskredet muligheden for bæredygtighed. Det betyder, at økosystemet visse steder vil kollapse. Dette vil medføre større og mindre folkevandringer og deraf følgende konflikter, og dette vil så igen føre til øget oprustning, nye former for magtkoncentration og endnu ringere muligheder for det overnationale samarbejde, som er nødvendigt for at gøre noget ved problemerne. Derfor skal det blot konstateres at mere ekstremt vejr, ødelagt landbrugsmuligheder og yderligere migration (*vandre, flytte bort*) på grund

af mangel på vand, mad og forsørgelsesgrundlag kan nå et tipping point, hvor samfundsstrukturer kollapser, og ingen har lyst til at tænke konsekvenserne til ende.

Side 87 – Demografisk skævvridning og overflødige mænd

En global befolkningstilvækst på 30 % bliver immervæk noget af en udfordring, og det bliver ikke nemmere af, at arbejdspladserne forsvinder, og at kønsfordelingen er skæv. I Kina, Indien og andre dele af Asien samt blandt nogle af disse områders indvandrere i Vesten har man siden 90'erne aborteret uforholdsmæssigt mange pigefostre, således at der i dag anslås at være mellem 30 og 50 millioner drenge og unge mænd i overskud (*et andet tal siger over 100 millioner manglende piger*) for Kina alene er der forskning, der viser, at der i 2020 vil være 35-40 millioner giftemodne mænd i overskud, eller ca. 15 % af en årgang der ikke kan finde en kone. Det har allerede medført øget prostitution, voldtægter og traficking i Kina, og det vil uden tvivl gribe yderligere om sig. I Indien er de manglende piger formentlig en af årsagerne til de mange forfærdelige gruppevoldtægter.

I Mellemøsten ses visse steder et andet med dog lige så problematisk mønster, hvor pigernes frihed er stækket, mens drengene har stor frihed. Det medfører, at pigerne tager en uddannelse og sidder hjemme og studerer flittigt, mens drengene fjoller rundt og aldrig får en uddannelse. ***Således er det også i Danmark, og store dele af Vesteuropa.*** Et lignende billede tegner sig også i Rusland.

Generelt producerer den højteknologiske økonomi en masse tabermænd, fordi hverken industri eller landbrug har brug for muskelstyrke, mens kvinder ud over at være flittige studerende generelt kan finde arbejde i servicejobs. Både for Asien, Mellemøsten og Rusland samt, ikke mindst, deres omgivelser risikerer overskuddet af unge mænd at blive en sikkerhedstrussel. Religiøse fundamentalister og terrorgrupper har let spil blandt frustrerede unge mænd, som hverken kan finde arbejde, kone eller noget fornuftigt at bruge deres energi på. ***Igen er svaret en meget kraftig planlagt fødselsbegrænsning, af begge køn.***

Blandt de mange fattige i Asien vil der være et markant overskud af unge mænd, som ingen har brug for, med mindre staterne satser på militær oprustning, eller de rigeste begynder at efterspørge sikkerhedsvagter i stort tal. ***Der er i høj grad et behov for en Afrikansk Fremmedlegion, til sikring af friheden i de Afrikanske stater.***

Side 93 – For at kunne løse fremtidens problemer er nationalstaterne nødt til at forstå sig selv og hinanden som kolleger med en fælles agenda. De er først og fremmest samarbejdspartnere, som kan skabe nye muligheder i fællesskab, og de er gensidigt afhængige. Den enkelte stats velbefindende og succes er afhængig af de andre staters velbefindende og succes, den globale 'kage' skal gøres større til alles bedste, og det kan kun ske ved at samarbejde.

Det er stadig nationalstaternes rolle at beskytte sine borgere, det er stadig statens rolle at være lovgivende, udøvende og dømmende magt, det er stadig statens rolle at stå for store samfundsinvesteringer og fx skole- og sundhedsvæsen, dvs. at løse de interne opgaver, som staterne hidtil har stået for, men det er nødt til at ske i samarbejde med andre stater og ganske ofte i kontinentale eller globale sammenslutninger.

Side 96 – har Lene Andersen beskrevet 12 konkrete forslag om ikke gengives her. Men som ramme for tænkningen skriver hun (i uddrag):

De følgende forslag har således både en række politiske, tekniske, lovgivningsmæssige, strukturelle og praktiske udfordringer, men det er ikke det samme som at de ikke kan lade sig gøre. Og hvis de vitterligt ikke kan lade sig gøre, betyder det ikke, at de ikke er værd at diskutere.

De 12 forslag har det til fælles, at de i sig selv kan virke komplekse og uoverskuelige at implementerer. Det vi de uden tvivl være. Derfor er det også vigtigt, at de opfattes som forslag til yderligere undersøgelse og diskussion. Måske er det grundidéen i det enkelte forslag, som viser sig at holde, mens implementeringsforslaget er håbløst, måske er det omvendt. Sigtet med forslagene er at give mulighed for at se udfordringerne fra nogle andre vinkler. Det er altså ingen hemmelighed, at det blot er forslag, og ikke gennemtænkte løsninger, hvor der er foretaget udregninger af, om økonomien kan hænge 100 % sammen, eller om det foreslåede software kan skabes her og nu.

Endelig er det vigtigt at understrege, at ingen af idéerne er tænkt som noget, der kan gennemføres i et hug. For det første er det nødvendigt for alle idéerne, at der bruges tid og ressourcer på at tænke dem og deres langsigtede konsekvenser igennem og at overveje, hvad de kan medføre af følger og virkninger. ***Og ikke som det Socialdemokratiske idioti, med skabelsen af velfærdssystemet i de glade 60'ere. Hvor skatten steg over 10 år fra 25% til 48%: I 1960 modtog omkring 900.000 danske vælgere mere end halvdelen af deres indkomst fra det offentlige. I 2010 var tallet svulmet op til 2.400.000. af de stemmeberettigede. Politisk sad Socialdemokraterne på magten under velfærdssamfundets opbygning i tæt samarbejde med Det Radikale Venstre. Den radikale statsminister Hilmar Baunsgaard omtalte i 1969 spøgefuldt Erik Ib Schmidt og hans nærmeste allierede i centraladministrationen som Psykopatklubben på grund af den halsbrækkende ombygning af det danske samfund, som de stod i spidsen for.***

Citat fra bogen " Kampen om velfærdsstaten - ledelse af samfundsforandringer." (2014)

Et system skabt af idioter, ledet af idioter, for idioter, der stemte på idiotiet.

Hvorfor vi nu i 2021 stadig lever med konsekvenserne af idiotiet.

Giv os ansvaret tilbage for vores eget liv.

Dette er nødt til at foregå i fuld offentlighed, og det vil være op til medier, politikere og den brede offentlighed i fællesskab at insistere på, at det skal være en offentlig samtale, hvor muligheder kan undersøges og tanker kan prøves af, ikke en debat, hvor det gælder om at skyde andres tanker ned først.

Det er desuden et afgørende element i forslagene, at de implementeres gradvist, således at man udfaser den gamle struktur og indfaser den nye over fx 10, 20 eller 30 år, og at man har en plan for implementeringen.... I stedet for at tænke lovgivning og økonomiske tiltag som noget, der ordner et problem her og nu, og som løsninger, der vil holde uendeligt, skal vi altså tænke lovgivning og tiltag som processer, der sættes i gang, og som vi nødvendigvis må ændre eller justere på ganske snart igen.

Læs også bøgerne:

"De fire isbjerge Om verdens største udfordringer " 2018 af Per Stig Møller

"Europas undergang immigration, identitet og islam" 2017 af Douglas Murray

"IMPERIER Fra Oldtid til Nutid" 2017

"Klima Truslen set fra Danmark" 2002 af David Trads